

La naturalesa del temps

Per a cada cosa hi ha una temporada, i un temps per a cada propòsit sota el cel: Eclesiastès 3:1

Pentateuc

I amb el temps va passar que Caïn va portar dels fruits de la terra una ofrena al Senyor. Gènesi 4:3

Però establiré el meu pacte amb Isaac, que Sara t'infantarà en aquest temps fixat l'any que ve. Gènesi 17:21

I ell digué: Tornaré a tu al temps de la vida; i vet aquí que la teva dona Sara tindrà un fill. Sara ho va sentir a l'entrada de la tenda, que era darrere d'ell. Abraham i Sara eren vells i avançats en edat; i Sara ja no tenia res a veure amb el costum de les dones. Sara rigué doncs per dins seu, dient: Després d'haver envellit, tindrè plaer, ja que el meu senyor també és vell? El Senyor digué a Abraham: Per què ha rigut Sara, dient: Segur que donaré a llum un fill, sent ja vella? Hi ha alguna cosa massa difícil per al Senyor? Al temps fixat tornaré a tu, al temps de la vida, i Sara tindrà un fill. Gènesi 18:10-14

Sara va concebre i va donar a llum un fill a Abraham a la seva vellesa, en el temps fixat que Déu li havia parlat. Gènesi 21:2

I va fer agenollar els seus camells fora de la ciutat, vora un pou d'aigua, al vespre, a l'hora que les dones surten a pouar aigua. Gènesi 24:11

I ell digué: «Encara és de dia i no és hora d'aplegar el bestiar. Abeureu les ovelles i aneu a pasturar-les.» Gènesi 29:7

Així em respondrà la meva justícia el dia vinent, quan vingui a buscar el meu salari davant teu: tot el que no sigui clapat o tacat entre les cabres, ni negre entre les ovelles, serà considerat robat per a mi. Gènesi 30:33

I va succeir que en el temps que el bestiar va concebre, que vaig alçar els ulls i vaig veure en un somni, i vet aquí que els moltons que saltaven sobre el bestiar eren ratllats, clapats i grisos. Gènesi 31:10

I va succeir que, durant el temps del part, tenia bessons al ventre. Gènesi 38:27

I des del moment que el va fer càrrec de casa seva i de tot el que tenia, el Senyor va beneir la casa de l'egipci per causa de Josep, i la benedicció del Senyor va ser sobre tot el que tenia a casa i al camp. Gènesi 39:5

Perquè si no ens haguéssim entretingut, segurament ara hauríem tornat aquesta segona vegada. Gènesi 43:10

I s'acostava el dia de la mort d'Israel, i va cridar el seu fill Josep i li va dir: «Si he trobat gràcia als teus ulls, posa, et prego, la teva mà sota la meva cuixa i tracta'm amb bondat i fidelitat; no m'enterris, et prego, a Egipte.» Gènesi 47:29

I va succeir que, passant el temps, el rei d'Egipte va morir; i els fills d'Israel sospiraven a causa de l'esclavitud, i clamaven, i el seu clam va pujar fins a Déu a causa de l'esclavitud. Èxode 2:23

I el faraó va endurir el seu cor també aquesta vegada, i no va deixar anar el poble. Èxode 8:32

I el Senyor va fixar un temps determinat, dient: Demà el Senyor farà això al país. Perquè en aquest temps enviaré totes les meves plagues contra el teu cor, contra els teus servents i contra el teu poble, perquè sàpigues que no hi ha ningú com jo en tota la terra. Mira, demà a aquesta hora faré ploure una calamarsa molt forta, com no n'hi ha hagut a Egipte des de la seva fundació fins ara. I el Faraó va enviar a cridar Moisès i Aaron, i els va dir: He pecat aquesta vegada. El Senyor és just, i jo i el meu poble som culpables. Èxode 9:5,14,18,27

I serà que quan el teu fill et pregunti el dia a dia, dient-te: Què és això?, li respondràs: Amb mà forta el Senyor ens va treure d'Egipte, de casa d'esclavitud. I va succeir que, quan el faraó es va esforçar per deixar-nos anar, el Senyor va matar tots els primogènits del país d'Egipte, des del primogènit dels homes fins al primogènit dels animals. Per tant, sacrifico al Senyor tot el que obre la matriu, si és mascle; però rescato tot el primogènit dels meus fills. Èxode 13:14-15

Si s'aixeca i camina amb el seu bastó, el qui l'ha colpejat quedarà indemne; només haurà de pagar la pèrdua del temps perdut i fer que sigui completament curat. Però si el bou solia empènyer amb la banya en el passat, i s'ha advertit al seu amo, i no l'ha mantingut, sinó que ha matat un home o una dona, el bou serà lapidat i el seu amo també serà condemnat a mort. O si se sap que el bou solia empènyer en el passat, i el seu amo no l'ha mantingut, haurà de pagar bou per bou; i el mort serà seu. Èxode 21:19,29,36

Celebraràs la festa dels pa sense llevat: (menjaràs pa sense llevat durant set dies, tal com et vaig manar, en el temps assenyalat del mes d'Abib, perquè en ell vas sortir d'Egipte; i ningú no es presentarà davant meu amb les mans buides.) Èxode 23:15

Guardaràs la festa dels pa sense llevat. Menjaràs pa sense llevat durant set dies, tal com et vaig manar, al mes d'Abib, perquè en el mes d'Abib vas sortir d'Egipte. Treballaràs sis dies, però descansaràs el setè dia; descansaràs al temps de la sega i a la sega. Èxode 34:18,21

I la peça de vestir, o l'ordit, o la trama, o qualsevol cosa de pell que hakis de rentar, si la plaga ha desaparegut, es rentarà una segona vegada i quedarà pura. Levític 13:58

I si una dona té flux de sang molts dies fora del temps de la seva separació, o si s'allarga més enllà del temps de la seva separació, tots els dies del flux de la seva impuresa seran com els dies de la seva separació: serà impura. Levític 15:25

No prenguis cap muller per a la seva germana, per tal de fer-la sentir malament, per descobrir la seva nuesa, al costat de l'altra mentre ella visqui. Levític 18:18

No obstant això, les ciutats dels levites i les cases de les ciutats de la seva possessió, els levites podran redimir en qualsevol moment. I farà el compte amb el qui el va comprar des de l'any que li va ser venut fins a l'any del jubileu; i el preu de la seva venda serà segons el nombre d'anys, segons el temps d'un jornalier, serà amb ell. Levític 25:32,50

I la vostra batuda s'allargarà fins a la verema, i la verema s'allargarà fins a la sembra; i menjareu el vostre pa fins a saciar-vos, i habitareu segurs a la vostra terra. Levític 26:5

I quina és la terra, si és fagosa o magra, si hi ha bosc o no. Sigueu valents i porteu del fruit de la terra. Ara era el temps dels primers raïms madurs. Nombres 13:20

I ho diran als habitants d'aquesta terra, perquè han sentit que tu, Senyor, ets enmig d'aquest poble, que tu, Senyor, ets vist cara a cara, que el teu núvol es manté sobre ells i que tu camines davant d'ells, de dia en una columna de núvol i de nit en una columna de foc. Nombres 14:14

Com els nostres pares van baixar a Egipte, i nosaltres hi hem viscut molt de temps; i els egipcis ens van assetjar a nosaltres i als nostres pares: Nombres 20:15

I us vaig manar en aquell temps, dient: El Senyor, el vostre Déu, us ha donat aquesta terra per posseir-la; passareu armats davant dels vostres germans, els fills d'Israel, tots els qui són aptes per a la guerra. I vaig manar a Josuè en aquell temps, dient: Els teus ulls han vist tot el que el Senyor, el vostre Déu, ha fet a aquests dos reis; així farà el Senyor a tots els regnes per on passeu. Deuteronomi 3:18,21

I el Senyor em va manar en aquell temps que us ensenyés estatuts i decrets, perquè els complíssiu a la terra on aneu a posseir-la. Deuteronomi 4:14

En aquell temps el Senyor em va dir: «Talla dues taules de pedra com les primeres, puja cap a mi a la muntanya i fes-te una arca de fusta.» En aquell temps el Senyor va separar la tribu de Leví perquè portés l'arca de l'aliança del Senyor, estiguessin davant del Senyor per servir-lo i beneir en el seu nom, fins al dia d'avui. I jo vaig romandre a la muntanya, com la primera vegada, quaranta dies i quaranta nits; i el Senyor em va escoltar també aquell temps, i el Senyor no et va voler destruir. Deuteronomi 10:1,8,10

Quan assetgis una ciutat durant molt de temps, fent-li la guerra per prendre-la, no en tallaràs els arbres amb la destrat, perquè en podràs menjar, però no els tallaràs (perquè l'arbre del camp és la vida de l'home) per fer-los servir en el setge. Deuteronomi 20:19

Història

I va succeir que cap al moment de tancar la porta, quan ja era fosc, els homes van sortir; no sé on han anat els homes; perseguíu-los ràpidament, perquè els atrapareu. Josuè 2:5

Josuè va cridar els dotze homes que havia preparat dels fills d'Israel, un home de cada tribu. I Josuè els va dir: «Passeu davant l'arca del Senyor, el vostre Déu, cap al mig del Jordà, i cadascú de vosaltres pren una pedra a l'espatlla, segons el nombre de les tribus dels fills d'Israel. Això serà un senyal entre vosaltres, perquè quan els vostres fills preguntin als seus pares el dia a dia: Què signifiquen aquestes pedres?, els respondreu: «Les aigües del Jordà es van tallar davant l'arca de l'aliança del Senyor; quan va passar el Jordà, les aigües del Jordà es van tallar; i aquestes pedres seran un memorial per als fills d'Israel per sempre.» Josuè 4:4-7

En aquell temps, el Senyor va dir a Josuè: «Fes-te ganivets esmolats i circumcida els fills d'Israel una segona vegada.» Josuè 5:2

I a la setena vegada, quan els sacerdots van tocar les trompetes, Josuè digué al poble: «Crideu, perquè el Senyor us ha donat la ciutat.» Josuè 6:16

I quan el rei d'Ai ho va veure, es van aixecar de seguida, i els homes de la ciutat van sortir a combatre contra Israel, ell i tot el seu poble, a l'hora assenyalada, davant la plana; però no sabia que hi havia gent emboscada contra ell darrere la ciutat. Josuè 8:14

I Josuè va conquerir tots aquests reis i les seves terres alhora, perquè el Senyor, Déu d'Israel, lluitava per Israel. Josuè 10:42

I el Senyor va dir a Josuè: «No tinguis por d'ells, perquè demà, a aquesta hora, els lliuraré tots morts davant d'Israel; els tallaràs els cavalls i cremaràs els seus carros amb foc.» I Josuè en aquell moment va tornar enrere, i va prendre Hasor, i va matar el seu rei amb l'espasa, perquè Hasor abans era el cap de tots aquells regnes. Josuè va fer la guerra durant molt de temps contra tots aquells reis. I en aquell temps va venir Josuè, i va exterminar els anaquites de les muntanyes, d'Hebron, de Debir, d'Anab i de totes les muntanyes de Judà, i de totes les muntanyes d'Israel; Josuè els va destruir completament amb les seves ciutats. Josuè 11:6,10,18,21

Per això vam dir que, quan ens ho diguin així a nosaltres o a les nostres generacions en el futur, nosaltres tornarem a dir: Mireu el model de l'altar del Senyor, que els nostres pares van fer, no per a holocaustos ni per a sacrificis, sinó que és un testimoni entre nosaltres i vosaltres. Josuè 22:28

I va succeir que, molt de temps després que el Senyor hagués donat repòs a Israel de tots els seus enemics del voltant, Josuè es va fer vell i avançat en edat. Josuè 23:1

Aneu i invoqueu els déus que heu escollit; que us alliberin en el temps de la vostra tribulació. Jutges 10:14

I va succeir que, amb el temps, els fills d'Ammon van fer guerra contra Israel. Mentre Israel habitava a Heixbon i les seves viles, i a Aroer i les seves viles, i a totes les ciutats que són vora la vora de l'Arnon, durant tres-cents anys. Per què, doncs, no les va recuperar durant aquest temps? Jutges 11:4,26

Però la seva dona li va respondre: «Si el Senyor hagués volgut matar-nos, no hauria acceptat de les nostres mans un holocaust i una ofrena vegetal, ni ens hauria mostrat totes aquestes coses, ni ens hauria dit, com ara, coses com aquestes.» Jutges 13:23

Però el seu pare i la seva mare no sabien que allò venia del Senyor, que buscava una ocasió contra els filisteus, perquè en aquell temps els filisteus dominaven Israel. Jutges 14:4

Quan Anna va concebre el seu fill, va donar a llum un fill, i li va posar Samuel, dient: «L'he demanat al Senyor.» 1 Samuel 1:20

I el Senyor va cridar Samuel per tercera vegada. I ell es va aixecar i va anar a Elí, i li va dir: Aquí sóc, perquè m'has cridat. I Elí va comprendre que el Senyor havia cridat el noi. 1 Samuel 3:8

Demà, a aquesta hora, t'enviaré un home del país de Benjamí, i l'ungiràs com a capità del meu poble Israel, perquè salvi el meu poble de la mà dels filisteus. Perquè he vist el meu poble, perquè el seu clam ha arribat fins a mi. 1 Samuel 9:16

I van dir als missatgers que havien vingut: «Això digueu als homes de Jabeix de Galaad: Demà, quan el sol escalfarà, tindreu ajuda.» I els missatgers van venir i ho van anunciar als homes de Jabeix, i es van alegrar. 1 Samuel 11:9

I el temps que David va ser rei a Hebron sobre la casa de Judà va ser de set anys i sis mesos. 2 Samuel 2:11

També en el passat, quan Saül era rei nostre, tu eres qui guiaves i feies entrar Israel, i el Senyor t'ha dit: Tu pasturaràs el meu poble Israel i seràs el cap d'Israel. 2 Samuel 5:2

Des del dia que vaig fer sortir els fills d'Israel d'Egipte fins al dia d'avui, no he habitat en cap casa, sinó que he caminat en una tenda i en un tabernacle. Des del dia que vaig establir jutges sobre el meu poble Israel i t'he donat descans de tots els teus enemics, el Senyor t'anuncia que et farà una casa. 2 Samuel 7:6

I va succeir que, després d'un any, en l'època en què els reis surten a la guerra, David va enviar Joab, i els seus servents amb ell, i tot Israel; i van destruir els fills d'Ammon, i van assetjar Rabba. Però David es va quedar a Jerusalem. 2 Samuel 11:1

Absalom, doncs, va fer cridar Joab per enviar-lo al rei, però aquest no va voler venir. I quan el va enviar una segona vegada, no va voler venir. 2 Samuel 14:29

I Husai va dir a Absalom: El consell que ha donat Ahitófel no és bo ara. 2 Samuel 17:7

Amasà va anar, doncs, a reunir els homes de Judà, però va trigar més del termini que li havia fixat. 2 Samuel 20:5

Llavors ella va parlar, dient: «Antigament es deia: «Demanaran consell a Abel». I així van acabar l'assumpte. 2 Samuel 20:18

Aquests són els noms dels homes valents que tenia David: el tacmonita que seia al càrrec, cap dels capitans; aquest era Adino, l'eznita; va alçar la seva llança contra vuit-cents, i els va matar alhora. I tres dels trenta caps van baixar i van arribar a David al temps de la sega, a la cova d'Adul·lam; i la tropa dels filisteus acampava a la vall dels Refaïts. I Benaiahu, fill de Jehoiajà, fill d'un home valent, de Cabseel, que havia fet moltes accions, va matar dos homes de Moab semblants a lleons; també va baixar i va matar un lleó al mig d'un clot durant la nevada. 2 Samuel 23:8,13,20

El Senyor va enviar, doncs, una pesta contra Israel des del matí fins a l'hora fixada, i van morir setanta mil homes del poble, des de Dan fins a Beerxeba. 2 Samuel 24:15

I el seu pare no l'havia desagradat mai dient: Per què has fet això? I també era un home molt bell, i la seva mare el va infantar després d'Absalom. 1 Reis 1:6

I el rei va dir al sacerdot Abiatar: «Vés-te'n a Anatot, als teus camps, perquè mereixes la mort; però no et farà morir aquesta vegada, perquè vas portar l'arca del Senyor Déu davant del meu pare David, i perquè has estat afligit en tot allò amb què el meu pare va ser afligit.» 1 Reis 2:26

I en aquell temps Salomó va celebrar una festa, i tot Israel amb ell, una gran congregació, des de l'entrada d'Hamat fins al riu d'Egipte, davant del Senyor, el nostre Déu, set dies i set dies, és a dir, catorze dies. 1 Reis 8:65

Que el Senyor es va aparèixer a Salomó per segona vegada, tal com li havia aparegut a Gabaon. 1 Reis 9:2

I va succeir que a l'hora de l'ofrena del sacrifici del vespre, el profeta Elies es va acostar i va dir: Senyor, Déu d'Abraham, d'Isaac i d'Israel, fes que se sàpiga avui que tu ets Déu a Israel, i que jo sóc el teu servent, i que he fet totes aquestes coses per la teva paraula. 1 Reis 18:36

I la setena vegada va dir: «Mira, s'aixeca del mar un petit núvol com la mà d'un home.» I va dir: «Puja, digues a Acab: «Prepara el teu carro i baixa, que la pluja no t'aturi.» 1 Reis 18:44

I l'àngel del Senyor va tornar per segona vegada, el va tocar i li va dir: «Aixeca't i menja, perquè el viatge és massa llarg per a tu.» 1 Reis 19:7

I ell digué: «Cap a aquest temps, en el moment de la vida, abraçaràs un fill.» I ella digué: «No, senyor meu, home de Déu, no enganyis a la teva serventa.» I la dona concebé i donà a llum un fill en el moment que Eliseu li havia dit, en el moment de la vida. 2 Reis 4:16-17

I ell li digué: «No anava el meu cor amb tu quan l'home va tornar del seu carro per rebre't? És ara temps de rebre diners, de comprar vestits, oliveres, vinyes, ovelles, bous, servents i serventes?» 2 Reis 5:26

Eliseu digué llavors: «Escolteu la paraula del Senyor: Això diu el Senyor: Demà a aquesta hora es vendrà una mesura de farina fina per un sicle, i dues mesures d'ordi per un sicle, a la porta de Samaria.» 2 Reis 7:1

I Finees, fill d'Eleazar, era el seu governant en el passat, i el Senyor era amb ell. 1 Cròniques 9:20

I a més, en el passat, fins i tot quan Saül era rei, tu eres qui guiaves i feies entrar Israel, i el Senyor, el teu Déu, t'ha dit: Tu pasturaràs el meu poble Israel i seràs el príncep del meu poble Israel. 1 Cròniques 11:2

I aquest és el nombre dels homes valents que tenia David: Jaxobeam, un hacmonita, el cap dels capitans; va alçar la seva llança contra tres-cents que va matar alhora. 1 Cròniques 11:11

En aquell temps, quan David va veure que el Senyor l'havia escoltat a l'era d'Ornan, el jebuseu, va oferir allà sacrificis. 1 Cròniques 21:28

I va succeir que, amb el temps, al cap de dos anys, les seves entranyes van sortir a causa de la seva malaltia, i va morir de malalties greus. I el seu poble no va fer cap cremada per ell, com les cremades dels seus pares. 2 Cròniques 21:19

Quan els levites portaven la caixa al despatx del rei, i veien que hi havia molts diners, venien l'escriba del rei i l'oficial del gran sacerdot, buidaven la caixa, la prenien i la tornaven al seu lloc. Així ho feien dia rere dia, i n'acumulaven diners en abundància. 2 Cròniques 24:11

Després que Amasies es va apartar de seguir el Senyor, van conspirar contra ell a Jerusalem, i va fugir a Laquix. Però van enviar gent darrere seu a Laquix i el van matar allà. 2 Cròniques 25:27

I en el temps de la seva angoixa va prevadir encara més contra el Senyor: aquest és el rei Acaz. 2 Cròniques 28:22

I el rei em va preguntar (la reina també seia al seu costat): Quant de temps durarà el teu viatge i quan tornaràs? Al rei li va semblar bé enviar-me, i li vaig fixar una data. Nehemies 2:6

Per tant, els vas lliurar a les mans dels seus enemics, que els van afligir; i en el temps de la seva angoixa, quan van clamar a tu, els vas escoltar des del cel; i segons la teva gran misericòrdia, els vas donar salvadors, que els van salvar de la mà dels seus enemics. Nehemies 9:27

Perquè si calles completament en aquest moment, aleshores els jueus tindran sort i seran alliberats d'un altre lloc; però tu i la casa del teu pare sereu destruïts. Qui sap si has arribat al regne per a un moment com aquest? Ester 4:14

Poesia

No hi ha, doncs, un temps fixat per a l'home a la terra? No són els seus dies com els dies d'un jornalero? Job 7:1

Si un home mor, tornarà a viure? Tots els dies del meu temps fixat esperaré fins que arribi el meu canvi. Job 14:14

Saps quan donen a llum les cabres salvatges de les roques, o pots observar quan donen a llum les cérvols? Pots comptar els mesos que compleixen, o saps quan donen a llum? Job 39:1-2

Has posat alegria al meu cor, més que en el temps que van augmentar el seu blat i el seu vi. Salm 4:7

El Senyor serà un refugi per als oprimits, un refugi en temps d'angoixa. Salm 9:9

Les paraules del Senyor són paraules pures: com la plata provada en un forn de terra, purificada set vegades. Salm 12:6

Els faràs com un forn ardent en el moment de la teva ira; el Senyor els engolirà en la seva ira, i el foc els devorà. Salm 21:9

Perquè en temps de dificultat m'amagarà al seu pavelló; m'amagarà en el secret del seu tabernacle; em posarà sobre una roca. Salm 27:5

Els meus temps són a la teva mà: allibera'm de la mà dels meus enemics i dels qui em persegueixen. Salm 31:15

Per això tot piet et pregarà en el moment que et puguis trobar: certament, en les inundacions de les grans aigües, no s'hi acostaran. Salm 32:6

(Salm de David, quan va canviar de comportament davant d'Abimèlec; que el va expulsar, i ell se'n va anar.) Beneiré el Senyor en tot moment; la seva lloança serà contínuament a la meua boca. Salm 34:1

No s'averonyiran en temps dolent, i en dies de fam seran satisfets. Però la salvació dels justos és del Senyor: ell és la seva força en temps d'angoixa. Salm 37:19,39

(Al músic principal. Salm de David.) Beneït sigui el qui té cura del pobre: el Senyor l'alliberarà en temps d'angoixa. Salm 41:1

Hem sentit amb les nostres orelles, oh Déu, els nostres pares ens han explicat quina obra vas fer en els seus dies, en els temps antics. Salm 44:1

Quan tinc por, confiaré en tu. Salm 56:3

Confieu en ell en tot moment; pobles, obriu el vostre cor davant d'ell: Déu és un refugi per a nosaltres. Selah. Salm 62:8

Però jo prego a tu, Senyor, en el moment favorable. Oh Déu, escolta'm en la multitud de la teva misericòrdia, en la veritat de la teva salvació. Salm 69:13

No em rebutgis en el temps de la vellesa; no m'abandonis quan les meves forces s'esgotin. Salm 71:9

Però ell, ple de compassió, perdonà la seva iniquitat i no els destruí; sí, moltes vegades va apartar la seva ira i no va despertar tota la seva ira. Salm 78:38

Els qui enemics del Senyor s'haurien d'haver sotmès a ell, però el seu temps hauria durat per sempre. Salm 81:15

Recorda que és breu el meu temps: per què has creat tots els homes en va? Salm 89:47

T'aixecaràs i tindràs pietat de Sió, perquè ha arribat el moment de complaure-la, el temps fixat. Salm 102:13

Ell va enviar un home davant d'ells, fins i tot Josep, que va ser venut com a servent, a qui van ferir els peus amb grillons, va ser lligat amb ferro, fins al moment que es va complir la seva paraula; la paraula del Senyor el va posar a prova. El rei va enviar i el va deslliurar, fins i tot el governant del poble, i el va deixar anar lliure. Salm 105:17-20

Beneïts els qui guarden el dret, i el qui fa justícia en tot moment. Salm 106:3

Moltes vegades els va alliberar; però el van irritar amb els seus consells, i van ser humiliats per la seva iniquitat. Tanmateix, va mirar la seva aflicció, quan va sentir el seu crit: Salm 106:43-44

Beneït sigui el nom del Senyor, des d'ara i per sempre. Salm 113:2

Però nosaltres beneïrem el Senyor des d'ara i per sempre. Lloeu el Senyor. Salm 115:18

La meva ànima es trenca per l'anhel que sent pels teus judicis a tot moment. Salm 119:20

Set vegades al dia et lloo pels teus judicis justos. Salm 119:64

És hora que tu, Senyor, treballis, perquè han invalidat la teva llei. Salm 119:126

El Senyor guardarà la teva sortida i la teva entrada, des d'ara i per sempre. Salm 121:8

(Càntic de graus.) Moltes vegades m'han afligit des de jove, que digui ara Israel: Moltes vegades m'han afligit des de jove, però no m'han prevalgut. Salm 129:1-2

Un amic estima en tot moment, i un germà neix per a l'adversitat. Proverbis 17:17

El just cau set vegades i s'aixeca, però els malvats cauran en la perdició. Proverbis 24:16

Com el fred de la neu en temps de la sega, així és un missatger fidel per als qui l'envien: perquè reconforta l'ànima dels seus amos. La confiança en un home infidel en temps d'angoixa és com una dent trencada i un peu dislocat. Proverbis 25:13,19

Hi ha alguna cosa de la qual es pugui dir: “Mireu, això és nou?” Ja existia des del temps antic, que era abans que nosaltres. Eclesiastès 1:10

Hi ha un temps per a cada cosa, i un temps per a cada propòsit sota el cel: Un temps per néixer, i un temps per morir; un temps per plantar, i un temps per arrencar allò que ja està plantat; Un temps per matar, i un temps per curar; un temps per enderrocar, i un temps per reconstruir; Un temps per plorar, i un temps per riure; un temps per planyar-se, i un temps per ballar; Un temps per llençar pedres, i un temps per recollir pedres; un temps per abraçar, i un temps per abstenir-se d'abraçar; Un temps per guanyar, i un temps per perdre; un temps per guardar, i un temps per llençar; Un temps per esquinçar, i un temps per cosir; un temps per callar, i un temps per parlar; Un temps per estimar, i un temps per odiar; un temps de guerra, i un temps de pau. Quin profit en treu el que treballa amb allò en què s'esforça? He vist la feina que Déu ha donat als fills dels homes perquè s'hi exerceixin. Ell ha fet totes les coses belles al seu temps; també ha posat el món al seu cor, de manera que ningú no pot descobrir l'obra que Déu fa des del principi fins al final. Sé que no hi ha res de bo en ells, sinó que l'home s'alegri i faci el bé en la seva vida. I també que cada home mengi i begui i gaudeixi del bé de tot el seu treball, és un do de Déu. Sé que tot el que Déu fa, serà per sempre: no s'hi pot afegir res ni es pot treure res; i Déu ho fa perquè l'home tingui temor davant d'ell. El que ha estat ara és; i el que ha de ser ja ha passat; i Déu reclama el que ha passat. I a més a més, vaig veure sota el sol que al lloc del judici hi havia la maldat; i al lloc de la justícia hi havia la iniquitat. Vaig dir en el meu cor: Déu jutjarà el just i el malvat, perquè hi ha un temps per a cada propòsit i per a cada obra. Eclesiastès 3:1-17

No siguis massa malvat ni siguis insensat: per què hauries de morir abans d'hora? Eclesiastès 7:17

Qui guarda el manament no patirà res de dolent; i el cor del savi discerneix tant el temps com el judici. Perquè per a tot propòsit hi ha temps i judici, per això la misèria de l'home és gran sobre ell. Perquè no sap què passarà; perquè qui li pot dir quan passarà? No hi ha cap home que tingui poder sobre l'esperit per retenir l'esperit; ni té poder en el dia de la mort; i no hi ha excusa en aquella guerra; ni la maldat salvarà els qui hi són lliurats. Tot això he vist, i he aplicat el meu cor a tota obra que es fa sota el sol; hi ha un temps en què un home domina sobre un altre per al seu propi mal. Eclesiastès 8:5-9

Encara que un pecador faci el mal cent vegades, i els seus dies s'allarguin, jo sé que aniran bé els qui temen Déu, els qui temen la seva presència. Eclesiastès 8:12

Vaig tornar a veure sota el sol que la cursa no és per als ràpids, ni la batalla per als forts, ni el pa per als savis, ni les riqueses per als intel·ligents, ni el favor per als hàbils; sinó que el temps i l'atzar els afecten a tots. Perquè l'home no sap el seu moment: com els peixos que són atrapats en una xarxa dolenta, i com els ocells que queden atrapats al parany, així són atrapats els fills dels homes en un temps dolent, quan cau de sobte sobre ells. Eclesiastès 9:11-12

Les flors apareixen a la terra; ha arribat el temps del cant dels ocells, i la veu de la tortuga s'escolta a la nostra terra; Càntic dels Càntics 2:12

Profecia

Senyor, sigues misericordiós amb nosaltres; hem esperat en tu; sigues el seu braç cada matí, i la nostra salvació en temps d'angoixa. Isaïes 33:2

I la saviesa i el coneixement seran l'estabilitat dels teus temps, i la força de la salvació: el temor del Senyor és el seu tresor. Isaïes 33:6

No tingueu por ni us espanteu: no us ho he anunciat i ho he anunciat des de llavors? Vosaltres sou els meus testimonis. Hi ha algun altre déu fora de mi? Sí, no n'hi ha cap altre de déu; no en conec cap. Isaïes 44:8

Expliqueu-ho, feu-los acostar, que convidin tots plegats. Qui ha anunciat això des de temps antics, qui ho ha anunciat des de llavors? ¿No sóc jo el Senyor? I no hi ha cap altre Déu fora de mi; un Déu just i un salvador; no n'hi ha cap altre fora de mi. Isaïes 45:21

Declaro la fi des del principi, i des de temps antics les coses que encara no s'han fet, dient: El meu consell es mantindrà, i faré tot el que vull. Isaïes 46:10

Dient a un tronc: Tu ets el meu pare! I a una pedra: Tu m'has engendrat! Perquè m'han girat l'esquena i no la cara. Però en el temps de la seva angoixa diran: Aixeca't i salva'ns. Però on són els teus déus que t'has fet? Que s'aixequin, si és que et poden salvar en el temps de la teva angoixa! Perquè els teus déus, Judà, són tan nombrosos com les teves ciutats. Jeremies 2:27-28

En aquell temps anomenaran Jerusalem el tron del Senyor, i totes les nacions s'hi reuniran, en nom del Senyor, a Jerusalem; i no caminaran més darrere dels pensaments del seu cor malvat. Jeremies 3:17

Es van avergonyir quan van cometre abominació? No, no es van avergonyir gens, ni es van poder ruboritzar. Per tant, cauran entre els qui cauen; quan els visitaré, seran abatuts, diu el Senyor. Jeremies 6:15

Sí, la cigonya al cel coneix els seus temps fixats; i la tortuga, la grua i l'oreneta guarden el temps de la seva vinguda; però el meu poble no coneix el judici del Senyor. ¿Es van avergonyir quan van cometre abominació? No, no es van avergonyir gens, ni es van poder ruboritzar; per tant, cauran entre els qui cauen; en el temps de la seva visitació seran abatuts, diu el Senyor. Esperàvem la pau, però no va venir res de bo; i un temps de salut, i vet aquí la desgràcia! Jeremies 8:7,12,15

El Senyor ha dit: Certament, anirà bé el teu romanent; certament faré que l'enemic et súplici en temps de mal i en temps d'afflicció. Jeremies 15:11

En aquells dies i en aquell temps, faré créixer fins a David el Rebrot de la justícia, i ell executarà el judici i la justícia a la terra. Jeremies 33:15

En aquells dies i en aquell temps —diu el Senyor—, els fills d'Israel vindran junts, ells i els fills de Judà, anant i plorant; aniran i buscaran el Senyor, el seu Déu. Jeremies 50:4

Jeremies 50:31 «Heus aquí, jo estic contra tu, oh superbíssim! —diu el Senyor, Déu dels exèrcits—. Ha arribat el teu dia, l'hora que et visitaré.»

Fugiu del mig de Babilònia, i allibereu cadascú la seva ànima; no sigueu exterminats per la seva iniquitat; perquè aquest és el temps de la venjança del Senyor; ell li donarà la retribució. Jeremies 51:6

Per què ens oblideu per sempre i ens abandoneu durant tant de temps? Lamentacions 5:20

I el menjar que menjaràs serà de vint sicles al dia, en menjaràs de tant en tant. També beuràs aigua, mesurada, la sisena part d'un hin; en beuràs de tant en tant. Ezequiel 4:10-11

El matí s'acosta a tu, habitant del país; ha arribat el temps, s'acosta el dia de la tribulació, i no es torna a sentir el so de les muntanyes. Ha arribat el temps, s'acosta el dia; que el comprador no s'alegri, ni el venedor no es lamenti, perquè la ira s'acosta a tota la seva multitud. Ezequiel 7:7, 12

Quan vaig passar per davant teu i et vaig veure, vet aquí que el teu temps era el temps de l'amor; i vaig estendre el meu mantell sobre tu i vaig cobrir la teva nuesa; sí, et vaig jurar i vaig entrar en un pacte amb tu, diu el Senyor Déu, i vas esdevenir meva. Ezequiel 16:8

Perquè el dia és a prop, el dia del Senyor és a prop, un dia ennuvolat; serà el temps de les nacions. Ezequiel 30:3

I succeirà en el mateix temps que Gog vindrà contra la terra d'Israel, diu el Senyor Déu, que la meva fúria pujarà a la meva cara. Ezequiel 38:18

El rei va respondre i va dir: «Sé del cert que voleu guanyar temps, perquè veieu que la cosa s'ha esvaït de mi. Però si no em voleu revelar el somni, només hi ha una sentència per a vosaltres, perquè heu preparat paraules mentideres i corruptes per dir davant meu, fins que el temps canviï. Per tant, expliqueu-me el somni, i sabré que me'n podeu donar la interpretació.» Daniel 2:8-9

Llavors Daniel va entrar i va demanar al rei que li donés temps i que li n'expliqués la interpretació. Daniel 2:16

I ell canvia els temps i les estacions; destitueix reis i estableix reis; dóna saviesa als savis i coneixement als qui saben entendre: Daniel 2:21

I al final dels dies, jo, Nabucodonosor, vaig alçar els ulls al cel, i el meu enteniment va tornar a mi, i vaig beneir l'Altíssim, i vaig lloar i honorar aquell que viu per sempre, el domini del qual és un domini etern, i el seu regne és de generació en generació. I tots els habitants de la terra són considerats com res; i ell fa segons la seva voluntat en l'exèrcit del cel, i entre els habitants de la terra; i ningú no pot aturar la seva mà, ni dir-li: Què fas? Al mateix temps la meva raó va tornar a mi; i per a la glòria del meu regne, el meu honor i la meva esplendor van tornar a mi; i els meus consellers i els meus senyors em van buscar; i vaig ser establert en el meu regne, i una majestat excel·lent em va ser afegida. Ara jo, Nabucodonosor, lloo i exalto i honoro el Rei del cel, totes les obres del qual són veritat, i els seus camins són judici: i els qui caminen amb orgull poden humiliar-los. Daniel 4:34-37

Quan Daniel va saber que l'escriptura havia estat signada, va entrar a casa seva; i amb les finestres de la seva cambra obertes cap a Jerusalem, s'agenollava tres vegades al dia, pregava i donava gràcies al seu Déu, com feia abans. Daniel 6:10

Sapigueu, doncs, i enteneu que des de la publicació del manament de restaurar i reconstruir Jerusalem fins al Messies, el Príncep, hi haurà set setmanes, i seixanta-dues setmanes; el carrer i la muralla seran reconstruïts de nou, fins i tot en temps difícils. Daniel 9:25

Sembreu per a vosaltres amb justícia, colliu amb misericòrdia; conreu el vostre guaret. Perquè és temps de buscar el Senyor, fins que vingui i faci ploure justícia sobre vosaltres. Osees 10:12

Perquè, vet aquí, en aquells dies, en aquell temps, quan faré tornar els captius de Judà i de Jerusalem, també reuniré totes les nacions i les faré baixar a la vall de Josafat, i allà els jutgaré pel meu poble i pel meu llegat Israel, que han dispersat entre les nacions i han repartit el meu país. Joel 3:1-2

Perquè conec les vostres nombroses transgressions i els vostres grans pecats: afligiu el just, accepteu suborns i desvieu els pobres a la porta del seu dret. Per tant, els prudents guardaran silenci en aquell temps, perquè és un temps dolent. Busqueu el bé i no el mal, per tal que visqueu; i així el Senyor, el Déu dels exèrcits, serà amb vosaltres, tal com heu dit. Amós 5:12-14

I la paraula del Senyor va venir a Jonàs per segona vegada, dient: Aixeca't, vés a Nínive, la gran ciutat, i predica-hi el missatge que jo t'he manat. Jonàs 3:1-2

Per tant, això diu el Senyor: «Mireu, contra aquesta família penso un mal, del qual no us apartareu del coll, ni anireu amb arrogància, perquè aquest temps és dolent.» Miquees 2:3

Aleshores clamaran al Senyor, però ell no els escoltarà; fins i tot els amagarà la cara en aquell moment, ja que s'han comportat malament en les seves accions. Miquees 3:4

Què penseu contra el Senyor? Ell farà la fi: l'afflicció no tornarà a aparèixer. Nahum 1:9

Perquè la visió encara és per a un temps determinat, però al final parlarà, i no mentirà. Encara que trigui, espereu-la; perquè segurament arribarà, no trigarà. Habacuc 2:3

I succeirà en aquell temps que escorcollaré Jerusalem amb espelmes i castigaré els homes que viuen asseguts sobre els seus fems, que diuen en el seu cor: El Senyor no farà el bé ni el mal. Sofonies 1:12

En aquell temps, jo desferé tots els qui t'afligeixen, salvaré la coixa i reuniré la que havia estat expulsada; els procuraré lloança i fama a tot el país on han estat avergonyits. En aquell temps us faré tornar, el temps que us reuniré, perquè us faré un nom i una lloança entre tots els pobles de la terra, quan faci tornar el vostre captiu davant dels vostres ulls, diu el Senyor. Sofonies 3:19-20

Així parla el Senyor dels exèrcits: «Aquest poble diu: «No ha arribat encara el moment, el moment de reconstruir la casa del Senyor.» Llavors la paraula del Senyor va venir per mitjà del profeta Ageu, dient: «És hora que habiteu a les vostres cases amb sostre, mentre aquesta casa està enderrocada? Ara, doncs, així diu el Senyor dels exèrcits: «Considereu els vostres camins.» Ageu 1:2-4

I per vosaltres renyaré el devorador, i no destruirà els fruits de la vostra terra; ni la vostra vinya perdrà el seu fruit abans d'hora al camp, diu el Senyor dels exèrcits. Malaquies 3:11

Evangelis i Actes

Des de llavors, Jesús va començar a predicar i a dir: «Convertiu-vos, perquè el Regne del cel és a prop.» Mateu 4:17

Heu sentit que es va dir els antics: No mataràs, i qui mati serà condemnat per la condemna. Però jo us dic que qui s'enfada amb el seu germà sense motiu serà condemnat per la condemna; i qui digui al seu germà: "Insensat", serà condemnat pel sanedrí; però qui li digui: "Buf!", serà condemnat per l'infern. Per tant, si portes la teva ofrena a l'altar i allà et recordes que el teu germà té alguna cosa contra tu, deixa allà la teva ofrena davant l'altar i vés-te'n primer a reconciliar-te amb el teu germà; després vés i ofereix la teva ofrena. Posa't d'acord amb el teu adversari mentre ets amb ell pel camí, no fos cas que l'adversari et lliuri al jutge, i el jutge et lliuri a l'agent de pau, i siguis tancat a la presó. De veritat et dic que no sortiràs d'allà fins que no hakis pagat fins a l'últim cèntim. Heu sentit que es va dir els antics: No cometràs adulteri. Però jo us dic que qui mira una dona per desitjar-la, ja ha comès adulteri amb ella en el seu cor. I si el teu ull dret t'ocasiona, arrenca'l i llença'l lluny de tu, perquè et val més que es perdi un dels teus membres, i no que tot el teu cos vagi a l'infern. I si la teva mà dreta t'ocasiona, talla-la i llença-la lluny de tu, perquè et val més que es perdi un dels teus membres, i no que tot el teu cos vagi a l'infern. S'ha dit: Si algú repudia la seva dona, que li doni una carta de divorci. Però jo us dic que qui repudia la seva dona, excepte per causa de fornicació, la fa cometre adulteri, i qui es casa amb una divorciada comet adulteri. També heu sentit que es va dir pels antics: No juraràs perdona, sinó que compliràs al Senyor els teus juraments. Però jo us dic: No jureu en absolut; ni pel cel, perquè és el tron de Déu; ni per la terra, perquè és l'escambell dels seus peus; ni per Jerusalem, perquè és la ciutat del gran Rei. Ni juraràs pel teu cap, perquè no pots fer blanc o negre un cabell. Però que la vostra paraula sigui: Sí, sí; no, no; perquè tot el que és més gran ve del mal. Heu sentit que es va dir: Ull per ull i dent per dent. Però jo us dic: No us resistiu al mal; sinó al qui et pegui a la galta dreta, gira-li també l'altra. I al qui et vulgui demandar i prendre-te la túnica, deixa-li també el mantell. I al qui t'obligui a fer una milla, vés-hi dos. Dóna al qui et demani, i no t'allunyis del qui et vulgui manllevar. Ja heu sentit que es va dir: Estimaràs el teu proïsme i odiaràs el teu enemic. Però jo us dic: Estimeu els vostres enemics, beneïu els qui us maleeixen, feu bé als qui us odien i pregueu pels qui us infringeixen i us persegueixen, perquè sigueu fills del vostre Pare que és al cel, perquè fa sortir el seu sol sobre dolents i bons, i fa ploure sobre justos i injustos. Si estimeu els qui us estimen, quina recompensa teniu? No fan el mateix els recaptadors de publicans? I si saludeu només els vostres germans, què feu de més? No fan el mateix els recaptadors de publicans? Sigueu, doncs, perfectes, com el vostre Pare que és al cel és perfecte. Mateu 5:21-48

I al matí: Avui farà mal temps, perquè el cel és vermell i enfosquit. Hipòcrites, podeu discernir la faç del cel, però no podeu discernir els signes dels temps? Mateu 16:3

Aleshores Pere s'acostà a ell i li digué: «Senyor, quantes vegades el meu germà pecarà contra mi, i el perdonaré? Fins a set vegades?» Jesús li respon: «No et dic fins a set vegades, sinó fins a setanta vegades set.» Mateu 18:21-22

I ell digué: Aneu a la ciutat, a casa de tal home, i digueu-li: El Mestre diu: El meu temps és a prop; faré el sopar pasqual a casa teva amb els meus deixebles. Mateu 26:18

I dient: «El temps s'ha complert i el Regne de Déu és a prop. Penediu-vos i creieu en l'evangeli.» Marc 1:15

Aleshores Pere començà a dir-li: «Mira, nosaltres ho hem deixat tot i t'hem seguit.» Jesús respongué: «Us dic amb tota veritat que no hi ha ningú que hagi deixat casa, germans, germanes, pare, mare,

dona, fills o terres per mi i per l'evangeli, que no rebi cent vegades més ara, en aquest temps, cases, germans, germanes, mares, fills i terres, juntament amb persecucions; i en el món vinent la vida eterna. Molts dels primers seran últims, i els últims seran primers.» Marc 10:28-31

Perquè aquells dies hi haurà una tribulació com no n'hi va haver des del principi de la creació que Déu va crear fins ara, ni n'hi haurà. Estigueu atents, vetlleu i pregueu, perquè no sabeu quan serà el moment. Marc 13:19,33

Aneu amb compte: si el teu germà peca contra tu, repren'l; i si es penedeix, perdona'l. I si peca contra tu set vegades al dia, i set vegades al dia torna a tu dient: "Em penedeixo", li perdonaràs. Lluc 17:3-4

Aleshores Pere digué: «Nosaltres ho hem deixat tot i t'hem seguit.» Jesús els digué: «Us dic amb tota veritat que no hi ha ningú que hagi deixat casa, pares, germans, dona o fills pel Regne de Déu, que no rebi molt més en aquest temps, i en el món vinent la vida eterna.» Llavors prengué amb si els dotze i els digué: «Mireu, pugem a Jerusalem, i s'acomplirà tot el que han escrit els profetes sobre el Fill de l'home.» Lluc 18:28-31

I va dir: «Mireu que no us deixeu enganyar, perquè molts vindran en el meu nom i diran: "Jo sóc el Messies", i el temps s'acosta. No aneu, doncs, darrere d'ells.» Lluc 21:8

I cauran a tall d'espasa, i seran portats captius a totes les nacions; i Jerusalem serà trepitjada pels gentils, fins que s'acompleixin els temps dels gentils. Lluc 21:24

Jesús li diu: «Fa tant de temps que soc amb vosaltres, i encara no m'has conegut, Felip? El qui m'ha vist a mi, ha vist el Pare. Com és que tu dius: "Mostra'ns el Pare"? Joan 14:9

Us he dit aquestes coses perquè no us escandalitzeu. Us expulsaran de les sinagogues; i ara ve l'hora que el qui us mati pensarà que fa un servei a Déu. I us faran aquestes coses perquè no coneixen el Pare ni a mi. Però us he dit aquestes coses perquè, quan arribi l'hora, us recordeu que us les vaig dir. I no us les vaig dir al principi, perquè jo era amb vosaltres. Joan 16:1-4

Us he dit aquestes coses en proverbis; però arriba el temps que ja no us parlaré més en proverbis, sinó que us faré conèixer clarament el Pare. Joan 16:25

Li diu per segona vegada: «Simó, fill de Jonàs, m'estimes?» Ell li respon: «Sí, Senyor, tu saps que t'estimo.» Li diu: «Pastura les meves ovelles.» Li diu per tercera vegada: «Simó, fill de Jonàs, m'estimes?» Pere es va entristir perquè li havia dit per tercera vegada: «M'estimes?» Ell li respon: «Senyor, tu ho saps tot; tu saps que t'estimo.» Jesús li diu: «Pastura les meves ovelles.» Joan 21:16-17

Quan es van reunir, li van preguntar: «Senyor, ¿restauraràs ara el regne d'Israel?» Ell els va respondre: «No us correspon saber els temps o les estacions que el Pare ha posat en el seu propi poder.» Actes 1:6-7

Penediu-vos, doncs, i convertiu-vos, perquè els vostres pecats siguin esborrats, quan vinguin els temps de refrigeri de la presència del Senyor. I ell enviarà Jesucrist, el qual us va ser predicat abans, a qui el cel ha d'acollir fins als temps de la restauració de totes les coses, dels quals Déu ha parlat per boca de tots els seus sants profetes des del principi del món. Actes 3:19-21

Però quan s'acostava el temps de la promesa que Déu havia jurat a Abraham, el poble va créixer i es va multiplicar a Egipte. Actes 7:17

I la veu li va dir per segona vegada: «Allò que Déu ha purificat, no ho diguis profà.» Actes 10:15

Van romandre, doncs, molt de temps parlant amb valentia en el Senyor, que donava testimoni de la paraula de la seva gràcia i permetia que es fessin senyals i prodigis per les seves mans. Actes 14:3

I ha fet d'un sol sang totes les nacions dels homes perquè habitessin per tota la faç de la terra, i ha determinat els temps establerts per endavant, i els límits de la seva habitació; i Déu va passar per alt els temps d'aquesta ignorància; però ara mana a tots els homes de tot arreu que es penedeixin. Actes 17:26,30

I després d'haver-hi passat un temps, se'n va anar i va recórrer per ordre tota la regió de Galàcia i Frígia, enfortint tots els deixebles. Actes 18:23

I mentre ell discutia sobre la justícia, la temprança i el judici futur, Fèlix es va sentir tremolat i va respondre: Vés-te'n per ara; quan tingui un moment oportú, et cridaré. Actes 24:25

Epístoles

Perquè quan encara érem sense forces, Crist, al seu temps, va morir pels impius. Romans 5:6

Perquè considero que els sofriments d'aquest temps present no són dignes de ser comparats amb la glòria que ha de ser revelada en nosaltres. Romans 8:18

Així doncs, també en aquest temps hi ha un romanent segons l'elecció de la gràcia. Romans 11:5

I això, sabent el moment, que ara és hora de despertar-nos del son; perquè ara la nostra salvació és més a prop que quan vam creure. Romans 13:11

Per tant, no jutgeu res abans del temps, fins que vingui el Senyor, que traurà a la llum les coses amagades de les tenebres i manifestarà els desigis dels cors; i llavors tothom tindrà lloança de Déu. 1 Corintis 4:5

(Perquè diu: T'he escoltat en un temps acceptable, i en el dia de la salvació t'he socors. Mira, ara és el temps acceptable; mira, ara és el dia de la salvació.) 2 Corintis 6:2

Però per igualtat, perquè ara, en aquest temps, la vostra abundància sigui un supliment per a ells, i així també la seva abundància sigui un supliment per a vosaltres: perquè hi hagi igualtat: 2 Corintis 8:14

Ara bé, dic que l'hereu, mentre és un nen, no es diferencia en res d'un servent, tot i que és senyor de tot; sinó que està sota tutors i administradors fins al temps fixat pel pare.

Així també nosaltres, quan érem nens, estàvem esclaus sota els elements del món. Però quan va arribar la plenitud del temps, Déu va enviar el seu Fill, nascut de dona, nascut sota la llei, per redimir els qui estaven sota la llei, perquè rebéssim l'adopció de fills. Gàlates 4:1-5

Perquè en la dispensació de la plenitud dels temps, ell reuniria en un sol en Crist totes les coses, tant les que són al cel com les que són a la terra; fins i tot en ell: Efesis 1:10

Redimint el temps, perquè els dies són dolents. Efesis 5:16

Camineu amb saviesa envers els qui són de fora, aprofitant el temps. Colossencs 4:5

Ara bé, l'Esperit diu clarament que en els darrers temps alguns s'apartaran de la fe, fent cas d'espirits enganyadors i de doctrines de dimonis; 1 Timoteu 4:1

També has de saber que en els darrers dies vindran temps perillosos. 2 Timoteu 3:1

T'ho mana, doncs, davant de Déu i del Senyor Jesucrist, que ha de jutjar els vius i els morts en la seva manifestació i en el seu regne: predica la paraula; insisteix a temps i fora de temps; reprèn, repren, exhorta amb tota paciència i doctrina. Perquè vindrà un temps en què no suportaran la sana doctrina; sinó que, amb picor d'oïdes, s'amuntegaran mestres segons els seus propis desitjos; i apartaran l'oïda de la veritat i es giraran cap a les faules. 2 Timoteu 4:1-4

Però, en el moment oportú, va manifestar la seva paraula mitjançant la predicació, que m'ha estat confiada segons el manament de Déu, el nostre Salvador; Titus 1:3

Déu, que moltes vegades i de moltes maneres va parlar en el passat als pares per mitjà dels profetes, Hebreus 1:1

Per tant, hem de prestar més atenció a les coses que hem sentit, per tal que no les deixem escapar. Hebreus 2:1

De nou, limita un dia determinat, dient en David: Avui, després de tant de temps; com es diu: Avui, si escolteu la seva veu, no enduriu els vostres cors. Hebreus 4:7

Acostem-nos, doncs, amb confiança al tron de la gràcia, a fi que puguem obtenir misericòrdia i trobar gràcia per al socors en l'hora oportuna. Hebreus 4:16

Mentre que no sabeu què passarà demà. Perquè què és la vostra vida? És només un vapor que apareix per poc temps i després s'esvaeix. Jaume 4:14

Beneït sigui el Déu i Pare del nostre Senyor Jesucrist, que segons la seva gran misericòrdia ens ha engendrat de nou per a una esperança viva mitjançant la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts, per a una herència incorruptible, sense taca i inefable, reservada al cel per a vosaltres, els qui sou guardats pel poder de Déu mitjançant la fe, per a la salvació que està preparada per ser revelada en el darrer temps. 1 Pere 1:3-5

Ja que sabeu que no vau ser redimits de la vostra vana conducta rebuda dels vostres pares amb coses corruptibles, com la plata i l'or, sinó amb la sang preciosa de Crist, com d'un anyell sense defecte i sense taca, el qual va ser predestinat abans de la fundació del món, però es va manifestar en aquests darrers temps per a vosaltres, els qui per ell creieu en Déu, que el va ressuscitar d'entre els morts i li va donar glòria, perquè la vostra fe i esperança siguin en Déu. 1 Pere 1:18-21

Però vosaltres sou una generació escollida, un sacerdoti reial, una nació santa, un poble adquirit, perquè proclameu les virtuts d'aquell qui us ha cridat de les tenebres a la seva llum admirable. En altre temps no éreu poble, però ara sou poble de Déu; vosaltres no havíeu obtingut misericòrdia, però ara heu obtingut misericòrdia. 1 Pere 2:9-10

Que el seu adorn no sigui l'adorn exterior de les trenes, els vestits d'or o les robes, sinó l'home amagat del cor, en allò que no és corruptible, és a dir, l'ornament d'un esperit humil i tranquil, que és de gran valor als ulls de Déu. Perquè així també s'adornaven antigament les dones santes, que confiaven en Déu, estant subjectes als seus propis marits, tal com Sara obeïa Abraham, anomenant-lo senyor; de qui sou filles, sempre que feu el bé i no us espanteu de res. 1 Pere 3:3-6

Ja que Crist ha patit per nosaltres en la carn, arreu-vos també vosaltres del mateix pensament, perquè aquell qui ha patit en la carn ha deixat de pecar, per tal que ja no visqui la resta del seu temps en la carn segons les passions dels homes, sinó segons la voluntat de Déu. Perquè el temps passat de la nostra vida ens ha bastat per haver complert la voluntat dels gentils, mentre caminàvem en lascivia, les passions, l'excés de vi, les festes, els banquets i les idolatries abominables: 1 Pere 4:1-3

Perquè ha arribat l'hora que el judici comenci per la casa de Déu. I si comença primer per nosaltres, quin serà el final dels qui no obeeixen l'evangelí de Déu? 1 Pere 4:17

Humilieu-vos, doncs, sota la poderosa mà de Déu, perquè ell us exalti al seu degut temps. Deixeu en ell totes les vostres preocupacions, perquè ell té cura de vosaltres. 1 Pere 5:6-7

Fillets, és l'últim temps; i com heu sentit que l'anticrist ha de venir, ara mateix hi ha molts anticrists; per això sabem que és l'últim temps. 1 Joan 2:18

Com us van dir que en els darrers temps hi haurà burletes, que caminaran segons les seves pròpies passions impies. Judes 1:18

Revelació

Beneït sigui el qui llegeix i els qui escolten les paraules d'aquesta profecia i guarden les coses que hi ha escrites, perquè el temps és a prop. Apocalipsi 1:3

I van jurar per aquell que viu per sempre i sempre, que va crear el cel i les coses que hi ha, i la terra i les coses que hi ha, i el mar i les coses que hi ha, que ja no hi hauria temps. Apocalipsi 10:6

Per tant, alegreu-vos, cels i els qui hi habiteu. Ai dels habitants de la terra i del mar! Perquè el diable ha baixat cap a vosaltres amb una gran ira, perquè sap que té poc temps. Apocalipsi 12:12

I un altre àngel va sortir del temple, cridant amb veu forta al que estava assegut al núvol: «Llança la teva falç i sega, perquè ha arribat l'hora de segar, perquè la collita de la terra ja és madura.» Apocalipsi 14:15

I em diu: No segellis les paraules de la profecia d'aquest llibre, perquè el temps és a prop. Apocalipsi 22:10

Apòcrifs

I per descobrir-nos una llum a la casa del Senyor, el nostre Déu, i per donar-nos aliment en el temps de la nostra servitud. 1 Esdras 8:79

I, amb el temps, vas fer venir el diluvi sobre els qui habitaven el món i els vas destruir. 2 Esdras 3:9

I no poden comprendre les coses que es prometen als justos en el temps futur: perquè aquest món és ple d'injustícia i debilitats. Perquè el gra de mala llavor ha estat sembrat al cor d'Adam des del principi, i quanta impietat ha produït fins ara? I quanta produirà encara fins que arribi el temps de batre? 2 Esdres 4:27,30

Perquè per a vosaltres s'ha obert el paradís, s'ha plantat l'arbre de la vida, s'ha preparat el temps futur, s'ha preparat l'abundància, s'ha construït una ciutat, i s'ha permès el repòs, sí, la bondat i la saviesa perfectes. 2 Esdres 8:52

Llavors em va respondre i em va dir: Mesura diligentment el temps en si mateix; i quan vegis part dels signes passats, que t'he dit abans, llavors entendràs que és el mateix temps en què l'Altíssim començarà a visitar el món que va crear. 2 Esdres 9:1-2

I em va respondre: «Com és el camp, així és també la llavor; com són les flors, així són també els colors; com és el treballador, així és la feina; i com és el pagès, així és també la seva agricultura, perquè era el temps del món.» 2 Esdres 9:17

L'Altíssim ha mirat els temps orgullosos, i vet aquí que s'han acabat, i les seves abominacions s'han complert. 2 Esdres 11:44

I em va dir: «Així com tu no pots ni buscar ni conèixer les coses que hi ha a les profunditats del mar, així ningú a la terra no pot veure el meu Fill ni els qui són amb ell, sinó de dia.» 2 Esdres 13:52

I, com que és un jutge just, us va prendre a temps allò que us havia donat. 2 Esdres 14:32

Vés a Mèdia, fill meu, perquè crec fermament allò que el profeta Jonàs va dir de Nínive, que serà destruïda; i que durant un temps hi haurà pau a Mèdia; i que els nostres germans jeuran dispersos per la terra des d'aquella bona terra; i Jerusalem quedarà desolada, i la casa de Déu que hi ha en ella serà cremada, i quedarà desolada per un temps; i que Déu tindrà misericòrdia d'ells i els farà tornar a la terra, on construiran un temple, però no com el primer, fins que s'acompleixi el temps d'aquella era; i després tornaran de tots els llocs del seu captiveri, i reconstruiran Jerusalem gloriósament, i la casa de Déu hi serà edificada per sempre amb un edifici gloriós, tal com han dit els profetes. Tobí 14:4-5

Ara és el moment d'ajudar la teva herència i dur a terme les teves empreses per a la destrucció dels enemics que s'han aixecat contra nosaltres. Després d'aquest temps, cadascú va tornar a la seva herència, i Judit va anar a Betúlia, i va romandre a la seva pròpia possessió, i durant el seu temps va ser honorable en tot el país. I no hi va haver ningú que fes més por als fills d'Israel en els dies de Judit, ni gaire temps després de la seva mort. Judit 13:5,21,25

Tot sacrifici és massa petit per a una olor agradable per a tu, i tot el greix no és suficient per al teu holocaust; però el qui tem el Senyor és gran en tot moment. Judit 16:16

Recorda't, Senyor, fes-te conèixer en temps de la nostra aflicció i dóna'm valentia, oh Rei de les nacions i Senyor de tot poder. Addicions a Ester 14:12

I al ventre de la meva mare vaig ser format per ser carn en el temps de deu mesos, compactat en sang, de la llavor de l'home, i el plaer que venia amb el son. Saviesa de Salomó 7:2

Si un home desitja molta experiència, ella coneix coses antigues i endevina correctament el que ha de venir: coneix les subtileses dels discursos i pot explicar frases obscures: preveu signes i meravelles, i els esdeveniments de les estacions i els temps. Saviesa de Salomó 8:8

Dóna'm la saviesa que seu al teu tron, i no em rebutgis d'entre els teus fills. Perquè jo, el teu servent i fill de la teva serventa, sóc una persona feble i de poc temps, i massa jove per entendre el judici i les lleis. Perquè encara que un home sigui tan perfecte entre els fills dels homes, si la teva saviesa no és amb ell, no serà considerat res. Saviesa de Salomó 9:4-6

Perquè pots mostrar la teva gran força en tot moment quan vulguis; i qui podrà resistir el poder del teu braç? Saviesa de Salomó 11:21

Perquè també en els temps antics, quan els gegants orgullosos van morir, l'esperança del món governat per la teva mà va escapar en un recipient feble i va deixar per a totes les generacions una llavor de generació. Saviesa de Salomó 14:6

Perquè en totes les coses, oh Senyor, vas magnificar el teu poble i el vas glorificar, sense tenir-lo a la lleugera, sinó que els vas ajudar en tot moment i lloc. Saviesa de Salomó 19:22

Amagarà les seves paraules per un temps, i els llavis de molts proclamaran la seva saviesa. Eclesiastès 1:24

Endreça el teu cor i persevera constantment, i no t'afanyis en temps d'angoixa. Eclesiastès 2:2

Perquè el Senyor és ple de compassió i misericòrdia, pacient i molt pietós, i perdona els pecats i salva en temps d'afflicció. Eclesiàstic 2:11

No busquis ser jutge, no tenint poder perdonar la iniquitat; no fos cas que tinguis por de la cara del poderós, que et fes ensopegar en el camí de la teva rectitud. Eclesiastès 7:6

El poder de la terra és a la mà del Senyor, i al seu degut temps hi posarà algú que sigui profitós. Eclesiastès 10:4

No siguis massa savi en fer els teus negocis; no et gloriïs en temps de la teva angoixa. Eclesiastès 10:26

Les obres del Senyor es fan amb judici des del principi: i des del moment que les va fer, va disposar les seves parts. Eclesiastès 16:26

El Senyor va crear l'home de la terra i el va transformar en ella de nou. Els va donar pocs dies i poc temps, i també poder sobre les coses que hi ha. Eclesiastès 17:1-2

Humilia't abans de caure malalt, i en el temps dels pecats mostra penediment. No deixis que res t'impedeixi complir el teu vot al seu degut temps, i no esperis fins a la mort per ser justificat. Abans de pregar, prepara't; i no siguis com qui tempta el Senyor. Pensa en la ira que vindrà al final, i en el temps de la venjança, quan ell girarà la cara. Quan tinguis prou, recorda el temps de la fam; i quan siguis ric, pensa en la pobresa i la necessitat. Des del matí fins al vespre el temps canvia, i totes les coses es fan aviat davant del Senyor. Un savi temerà en tot, i en el dia del pecat es guardarà de l'ofensa; però un ximple no guarda el temps. Eclesiastès 18:21-27

No repeteixis a ningú allò que t'han dit, i no pitjoraràs. Tant si és a un amic com a un enemic, no parlis de la vida dels altres; i si pots sense ofendre't, no la revelis. Perquè ell t'ha escoltat i t'ha observat, i quan arribi el moment t'odiarà. Eclesiastès 19:7-9

El coneixement de la maldat no és saviesa, ni mai el consell dels pecadors és prudència. Eclesiastès 19:22

Hi ha qui calla, perquè no ha de respondre; i hi ha qui calla, sabent el moment oportú. El savi callarà fins que vegi l'oportunitat; però el xerraire i el ximple no miraran el moment. Eclesiastès 20:6-7

Un conte fora de temps és com música de dol: però els cops i la correcció de la saviesa mai són fora de temps. Eclesiastès 22:6

Així com les fustes unides i lligades en un edifici no es poden desfer amb sotrac, així el cor que s'estableix amb un consell assenyat no tindrà por en cap moment. Eclesiastès 22:16

Sigues fidel al teu proïsme en la seva pobresa, i alegra't de la seva prosperitat; mantén-te ferm amb ell en el temps de la seva tribulació, i seràs hereu amb ell en la seva herència. Perquè no sempre s'ha de menysprear una condició humil, ni s'ha d'admirar el ric que és insensat. Eclesiastès 22:23

Ell ho omple tot amb la seva saviesa, com Fison i com el Tigris en temps de fruits nous. Fa que l'enteniment abundi com l'Eufrates, i com el Jordà en temps de la collita. Fa que la doctrina del coneixement aparegui com la llum, i com Geó en temps de verema. Eclesiàstic 24:25-27

Tant si un home és ric com si és pobre, si té un bon cor envers el Senyor, sempre s'alegrarà amb un rostre alegre. Eclesiàstic 26:4

Si ets entre els indiscrets, observa el temps; però sigues contínuament entre els homes intel·ligents. Eclesiàstic 27:12

Presta al teu proïsme quan ho necessiti, i torna-li al seu temps oportú. Guarda la teva paraula i tracta-lo fidelment, i sempre trobaràs allò que et cal. Molts, quan els prestaven alguna cosa, la consideraven trobada i molestaven els qui els ajudaven. Fins que no l'havia rebut, besava la mà; i pels diners del seu proïsme parlava amb humilitat; però quan havia de tornar, allargava el temps, tornava amb paraules de queixa i es queixava del temps que havia passat. Eclesiastès 29:2-5

L'enveja i la ira escurcen la vida, i la preocupació fa envellir abans d'hora. Eclesiastès 30:24

No aboquis paraules on hi ha un músic, ni mostris saviesa fora de temps. Eclesiàstic 32:4

Quan acabis els teus dies i acabis la teva vida, reparteix la teva herència. Eclesiàstic 33:23

La misericòrdia és oportuna en temps d'aflicció, com els núvols de pluja en temps de sequera. Eclesiastès 35:20

Escurça el temps, recorda el pacte, i que proclamïn les teves meravelles. Eclesiastès 36:8

Hi ha un company que s'alegra de la prosperitat d'un amic, però en temps de dificultat el combatrà. Eclesiastès 37:4

Aleshores, dona lloc al metge, perquè el Senyor l'ha creat; no el deixis marxar de tu, perquè el necessites. Hi ha un temps en què a les seves mans hi ha bon èxit. Perquè també pregaran al Senyor, perquè prosperi allò que donen per a la comoditat i el remei per allargar la vida. Eclesiastès 38:12-14

I ningú no pot dir: Què és això? Per què és això? Perquè en el moment convenient tots seran buscats: al seu manament les aigües es van aturar com un munt, i a les paraules de la seva boca els receptacles d'aigües. Eclesiastès 39:17

Hi ha esperits creats per a la venjança, que en la seva fúria donen cops greus; en temps de destrucció aboquen la seva força i apaivaguen la ira del qui els va crear. Eclesiastès 39:28

S'alegraran del seu manament, i estaran preparats a la terra, quan sigui necessari; i quan arribi el seu temps, no transgrediran la seva paraula. De manera que ningú no pot dir: Això és pitjor que allò; perquè amb el temps tots seran ben aprovats. Eclesiastès 39:31,34

Els germans i l'ajuda són contra el temps de dificultat: però l'almoina salvarà més que tots dos. Eclesiastès 40:24

Va fer també la lluna per servir en la seva temporada com a declaració dels temps i com a senyal del món. Eclesiastès 43:6

Noè va ser trobat perfecte i just; en el temps de la ira va ser pres a canvi del món; per tant, va ser deixat com un romanent a la terra, quan va venir el diluvi. Eclesiastès 44:17

En temps de Moisès també va fer una obra de misericòrdia, ell i Caleb, fill de Jefunnè, ja que van resistir la congregació, i van impedir que el poble pequés, i van apaivagar les murmurations malvades. Eclesiàstic 46:7

Salomó va regnar en temps de pau i va ser honorat, perquè Déu va fer que tot el seu voltant fos tranquil, perquè pogués construir una casa en el seu nom i preparar el seu santuari per sempre. Eclesiastès 47:13

El record de Josies és com la composició del perfum que es fa amb l'art de l'apotecari: és dolç com la mel a totes les boques, i com la música en un banquet de vi. Es va comportar rectament en la conversió del poble, i va eliminar les abominacions de la iniquitat. Va dirigir el seu cor al Senyor, i en el temps dels impius va establir el culte a Déu. Eclesiàstic 49:1-3

Com hem de glorificar Zorobabel? Fins i tot era com un segell a la mà dreta. Així ho era Jesús, fill de Josedac, que en el seu temps van construir la casa i van erigir un temple sant al Senyor, que estava preparat per a la glòria eterna. Eclesiàstic 49:11-12

Ara, doncs, beneïu el Déu de tot, que és l'únic que fa meravelles per tot arreu, que exalta els nostres dies des del ventre matern i que tracta amb nosaltres segons la seva misericòrdia. Que ens doni alegria de cor i que hi hagi pau en els nostres dies a Israel per sempre; que confirmi la seva misericòrdia amb nosaltres i ens alliberi en el seu temps! Eclesiastès 50:22-24

Vaig invocar el Senyor, Pare del meu Senyor, perquè no m'abandonés en els dies de la meva tribulació, ni en el temps dels orgullosos, quan no hi havia ajuda. Lloaré el teu nom contínuament, i cantaré lloances amb acció de gràcies; i així va ser escoltada la meva pregària. Perquè em vas salvar

de la destrucció i em vas alliberar del mal temps. Per tant, donaré gràcies, i et lloaré, i beneiré el teu nom, oh Senyor. Eclesiastès 51:10-12

Treballa a temps, i al seu temps ell et donarà la teva recompensa. Eclesiastès 51:30

No recordis les iniquitats dels nostres avantpassats; sinó pensa en el teu poder i en el teu nom ara, en aquest temps. Baruc 3:5

Quan s'acostava el moment de la mort de Mataties, va dir als seus fills: «Ara l'orgull i la reprensió han guanyat força, i el temps de la destrucció, i la fúria de la indignació. Ara, doncs, fills meus, sigueu zelosos per la llei i doneu les vostres vides pel pacte dels vostres pares. Recordeu les accions que van fer els nostres pares en el seu temps; així rebreu una gran honra i un nom etern. Abraham no va ser trobat fidel en la temptació, i li va ser imputat com a justícia? Josep, en el moment de la seva angoixa, va guardar el manament i va ser fet senyor d'Egipte.» 1 Macabeus 2:49-53

Ara, doncs, no sigui per a mi la idea de salvar la meua vida en temps d'angoixa, perquè no sóc millor que els meus germans. 1 Macabeus 13:5

En aquell moment Simó es va aixecar i va lluitar per la seva nació, i va gastar gran part dels seus béns, i va armar els homes valents de la seva nació i els va donar salaris, perquè en el seu temps les coses prosperaven a les seves mans, de manera que els pagans van ser deportats del seu país, i també els que eren a la ciutat de David a Jerusalem, que s'havien construït una torre, des de la qual sortien, i van contaminar tot el voltant del santuari, i van causar molt de mal al lloc sant: 1 Macabeus 14:32,36

Els germans, els jueus que són a Jerusalem i a la terra de Judea, desitgen salut i pau als germans, els jueus que són per tot Egipte: que Déu us sigui propici i recordi el seu pacte que va fer amb Abraham, Isaac i Jacob, els seus servents fidels; i que us doni a tots un cor per servir-lo i fer la seva voluntat, amb bon coratge i bona voluntat; i que obri els vostres cors a la seva llei i els seus manaments, i que us enviï la pau, i que escolti les vostres pregàries, i que sigui u amb vosaltres, i que no us abandoni mai en temps de dificultat. 2 Macabeus 1:1-5